

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/127/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122392163
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122392163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: Železničná spoločnosť Slovensko, a. s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, IČO: 35 914 939, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 17 335 345, o zaplatenie 159,60 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/21/2022 – 88 zo dňa 23. augusta 2023 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalovaného proti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o pripustení zmeny žaloby o d m i e t a.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o vyhovení žalobe a v závislom III. výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e.
- III. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 159,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z istiny odo dňa 21.02.2023 do zaplatenia na účet žalobcu vedený vo A. B. C., D., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT (BIC): E., variabilný symbol XXXXXXXXXXX, a nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“ (I. výrok); uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 159,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 159,60 € od 21.02.2023 do zaplatenia na účet žalobcu vedený vo A. B. C., D., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT (BIC): E., variabilný symbol XXXXXXXXXXX, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (II. výrok) a nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bude rozhodnuté o výške trov konania žalobcu (III. výrok).
2. Z nesporných skutkových tvrdení žalobcu a vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav:
3. Z pripojeného súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/82/2022 súd prvej inštancie zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu dňa 15.08.2022 si žalobca u žalovaného uplatnil iba opravu spočívajúcu vo výmene zrkadla, na ktorom vznikla škoda počas jazdy poškodenej motorovej jednotky 95 56 7 813 002-7 radenej vo vlaku Os 6601 medzi žst.

Lučenec – Breznička, v 1,614 km, dňa 18.08.2020 o 04:16 hod., keď v dôsledku nárazu Os 6601 do konárov stromu zasahujúcich do prierezu traťovej koľaje došlo k poškodeniu spätných zrkadiel na pravej strane motorovej jednotky, ktorá bola radená vo vlaku Os 6601.

4. Predmetom tohto konania je iná škodová (ostatná) udalosť:

5. Dňa 18.08.2020 o 05:44 hod. došlo počas jazdy vlaku Os 6640 v dôsledku nárazu do konárov stromu medzi žst. Breznička – Lučenec, v 1,614 km k vzniku škody na vozni motorovej jednotky 95 56 7 813 002-7. Rušňovodič vlaku Os 6640 ZSSK bol v ŽST Breznička vyrozumiený rozkazom nariaďujúcim venovať zvýšenú pozornosť v úseku 100 m pred zastávkou Opatová pri Lučenci. Rozkaz bol vydaný na základe predchádzajúceho hlásenia rušňovodičov vlaku Os 6601, pri ktorom došlo v uvedených miestach k poškodeniu spätných zrkadiel na totožnom vozni konármi zasahujúcimi do priechodného prierezu. Rušňovodič vlaku Os 6640 prechádzal úsekou rýchlosťou 31 km/hod. Obhliadkou miesta zrážky bolo zistené, že miesto, kde konár zasahoval do priechodného prierezu traťovej koľaje, sa nachádzalo v medzistaničnom úseku Lučenec – Breznička v 1,614 km, koreňový systém stromu sa nachádzal v smere kilometrovania vpravo vo vzdialenosti 9,87 m od osi traťovej koľaje, t.j. v ochrannom pásme dráhy. Strom vysoký 17 m spadol na koľaje z parcely EKN č. XXX/X zapísanej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor pre katastrálne územie F., obec Lučenec (písm. d) vyššie uvedenej správy zisťovania príčin vzniku ostatnej udalosti). Vlastníkom uvedenej parcely je žalovaný, správcou Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, 817 15 Bratislava. V uvedenom úseku boli vykonávané pravidelné prehliadky, kontroly a údržba v zmysle platných predpisov ŽSR. Počasie pri vzniku ostatnej udalosti +20°C zamračené, bezvetrie. Viditeľnosť rušňovodiča na spadnutý strom bola obmedzená oblúkom. Zo zápisu z komisionálnej prehliadky ŽVK zo dňa 20.08.2020 vyplýva, že škoda spočívala v rozbitom poslednom okne v smere jazdy motorovej jednotky na ľavej strane. Náklady na opravu vzniknutej škody v rozsahu – výmena okna a dolného dvojskla činili spolu 159,60 € zodpovedajúci zostave interných PM zákaziek s nákladmi.

6. Zamestnanci SMSÚ ŽTS TO Jesenské po ohlásení prekážky na trati zamestnancom žalobcu (rušňovodičom) boli vyslaní na obhliadku a odstránili z traťovej koľaje prekážku.

7. Žalobca (správne ŽSR – poznámka odvolacieho súdu) oboznámil správcu žalovaného so škodovou udalosťou, a to podaním oboznámenia so škodovou udalosťou zo dňa 11.09.2020, v ktorom upozornil správcu žalovaného, že po skončení vyšetovania si môže poškodená strana uplatniť náhradu škody u vlastníka, resp. u správcu nehnuteľnosti, z ktorej padnutý strom ohrozil prevádzku dráhy, ako aj bezpečnosť a plynulosť dopravy na dráhe.

8. Žalovaný žalobcovi škodu zodpovedajúcu nákladom na výmenu okna a dvojskla dolného vo výške 159,60 € neuhradil.

9. Na základe nesporných skutkových zistení a takto vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 5 ods. 1, ods. 3 písm. a), § 6 ods. 2 zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „zákon o dráhach“), § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj „OZ“) a § 34 ods. 3 veta prvá a § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení (ďalej aj „zákon č. 330/1991 Zb.“) k nasledovným právnym záverom:

10. Konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. n. 60Cb/82/2022 nepredstavuje skôr začaté konanie o tom istom predmete sporu, nakoľko jeho predmetom je iný nárok na náhradu škody v dôsledku inej (predchádzajúcej) škodovej udalosti, aj keď na tom istom vozni – motorovej jednotke, preto dané konanie netvorí prekážku litispendencie vo vzťahu k tomuto konaniu (vedenému na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 16C/21/2022).

11. Súd prvej inštancie ustálil, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že ku škodovej udalosti na motorovej jednotke vlaku žalobcu došlo, nebola sporná výška škody ani príčina jej vzniku. Žalovaný namietal len existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením jeho povinnosti a vznikom škody a namietal jeho zodpovednosť za škodu, ktorá vznikne v ochrannom pásme dráhy, nakoľko ochranné pásmo má podľa jeho názoru za účelom prevádzkyschopnosti dráhy udržiavať žalobca.

12. Súd prvej inštancie vyhodnotil tieto námietky žalovaného ako nedôvodné. Poukázal na ust. § 6 ods. 2 zákona o dráhach, v zmysle ktorého je povinnosťou žalovaného ako vlastníka pozemku, na ktorom sa nachádzal koreňový systém stromu spadnutého na traťovú koľaj udržiavať pozemky v ochrannom pásme a stromy na nich v takom stave a užívať ich takým spôsobom, aby neohrozili prevádzku dráhy a jej súčastí, ani neobmedzili bezpečnosť a plynulosť dopravy na dráhe, pričom vysádzať a pestovať stromy a kry s výškou presahujúcou tri metre možno v ochrannom pásme dráhy len vtedy, ak je zabezpečené, že pri páde nemôžu poškodiť súčasti dráhy. Bolo teda povinnosťou žalovaného udržiavať strom v stave, aby neohrozoval prevádzku dráhy a jej súčastí, ani neobmedzil bezpečnosť a plynulosť dopravy na dráhe. Ku vzniku škody – poškodeniu okna by nebolo došlo, ak by si bol žalovaný plnil túto zákonnú povinnosť, v dôsledku porušenia ktorej sa nachádzali konáre spadnutého stromu z pozemku žalovaného na koľajovej trati. Tvrdenia žalovaného o tom, že o spadnutom strome v koľajovej trati žalobcu nevedel, ho nezbavujú uvedenej zákonnej povinnosti, ako ani zodpovednosti za škodu, ktorá v príčinnej súvislosti s porušením tejto povinnosti vznikne. Súd prvej inštancie poukázal tiež na ust. § 6 ods. 6 zákona o dráhach, v zmysle ktorého ak je bezprostredne ohrozená prevádzka dráhy alebo niektorej jej súčasti, alebo ak je ohrozená bezpečnosť dopravy na dráhe, poverení zamestnanci prevádzkovateľa dráhy sú po upovedomení vlastníka oprávnení vstúpiť na nehnuteľnosť a vykonať nevyhnutné úpravy stromov na náklady vlastníka, keď vlastník nehnuteľnosti je povinný tieto úpravy strpieť a vzniknuté náklady uhradiť. Zamestnanci SMSÚ ŽTS TO Jesenské, ktorí boli po ohlásení prekážky na trati zamestnancom žalobcu (rušňovodičom) vyslaní na obhliadku, túto prekážku aj odstránili, čo bolo v konaní nesporné.

13. Ani námietku žalovaného o zanedbaní prevenčnej povinnosti žalobcu, nakoľko napriek včasnému upozorneniu venovať zvýšenú pozornosť v miestach, kde už predtým (t. j. v čase o 04:16 hod. dňa 18.08.2020) došlo k poškodeniu iného vlaku Os 6601, došlo opäť k nárazu aj vlaku Os 6640 do konára zasahujúceho do priechodného prierezu traťovej koľaje, nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodnú. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca prijal všetky nevyhnutné a možné opatrenia na zabránenie vzniku ďalšej škody s poukazom na správu zo zisťovania príčin vzniku ostatnej udalosti, z ktorej vyplýva, že rušňovodič vlaku Os 6640 prechádzal úsekou len rýchlosťou 31 km/hod., čelo vlaku prešlo popri konári zasahujúcom do priechodného prierezu bez poškodenia spätných zrkadiel, konár však zachytil tesnenie posledného okna na ľavej strane motorovej jednotky v smere jazdy vlaku, vlak pokračoval v ďalšej jazde a prehladku HKV vykonal rušňovodič v ŽST Lučenec. Poškodenie ohlásil výpravcovi v ŽST Lučenec a prostredníctvom vlakvedúceho aj regionálnemu dispečerovi ZSSK.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie ako dôvodný priznal žalobcovi uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému vo výške 159,60 €.

15. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, súd prvej inštancie poukázal na to, že pôvodne si žalobca uplatňoval žalobou úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 159,60 € od 12.09.2020. Po námietke žalovaného, že o škode sa dozvedel až po doručení platobného rozkazu dňa 20.02.2023, a teda úrok z omeškania môže v zmysle § 563 OZ žalobcovi patriť až od nasledujúceho dňa, t.j. od 21.02.2023, žalobca podaním došlým na súd prvej inštancie dňa 12.07.2023 požadoval síce úrok z omeškania až od 21.02.2023, avšak vo vyššej percentuálnej výške – 8% ročne. Súd prvej inštancie preto dané podanie posúdil podľa obsahu ako zmenu žaloby. Predmetné podanie žalobcu bola žalovanému doručené dňa 13.07.2023. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 139 a § 140 ods. 1 Civilného sporového poriadku v platnom znení zmenu žaloby pripustil v znení uvedenom v I. výroku napadnutého rozsudku.

16. S poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013 súd prvej inštancie vyhovel (zmenenej) žalobe aj ohľadne uplatneného úroku z omeškania, nakoľko sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že o nároku na náhradu škody sa žalovaný dozvedel až z platobného rozkazu doručeného mu 20.02.2023, teda dlh bol povinný splniť nasledujúci deň v zmysle § 563 OZ. Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaný dostal do omeškania a žalobcovi tak zároveň vznikol nárok na úrok z omeškania od 21.02.2023. Výšku percentuálnej sadzby úroku z omeškania považoval súd prvej inštancie za zodpovedajúcu ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

17. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP“), vzhľadom na plný úspech žalobcu vo

veci. V zmysle § 262 ods. 2 CSP dodal, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

18. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Porušenie práva na spravodlivý proces videl žalovaný v tom, že súd prvej inštancie nedodrжал postup podľa § 142 CSP, t.j. o zmene žaloby nerozhodol uznesením na pojednávaní bezprostredne nasledujúcom po zmene žaloby. Samotné podanie žalobcu zo dňa 10.07.2023 – zmenu žaloby považoval žalovaný za zmätočný, nakoľko z jeho obsahu vyplýva, že žalobca považuje návrh za dôvodný a až v závere podania upravuje žalobný návrh. Uznesenie o zmene žaloby mal súd prvej inštancie v zmysle § 142 ods. 2 CSP doručiť stranám, ak neboli prítomné na pojednávaní do vlastných rúk. Súd prvej inštancie však o zmene žaloby rozhodol bez bližšieho zdôvodnenia rozsudkom. Takýto postup je podľa žalovaného aj v rozpore s princípom právnej istoty zakotveným v čl. 2 ods. 2 a 3 CSP.

20. Žalovaný mal ďalej za to, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s vykonanými dôkazmi vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam žalobcu a nedostatočne sa vysporiadal s námietkami žalovaného. Žalovaný trval na to, že v danom prípade nebolo preukázané, že škoda vznikla v dôsledku padnutého stromu z pozemku, ktorý vlastní, nebola vyhotovená žiadna fotodokumentácia a zo strany žalobcu nedošlo k žiadnemu kontaktovaniu vlastníka pozemku, na ktorom sa mal nachádzať strom, ktorý údajne spôsobil škodu. Žaloba bola podaná s nesprávnymi informáciami o hodine vzniku škody a podľa podania žalobcu zo dňa 10.07.2023 v tomto spore si uplatňuje žalobca škodu, ktorá vznikla dňa 18.08.2020 o 05:44 hod. a zároveň na tom istom vozni vznikla škoda toho istého dňa o 04:16 hod. V danom prípade však žalobca nepreukázal, že uplatňovaná škoda v tomto konaní nevznikla (žalovaný mal zrejme na mysli – vznikla – poznámka odvolacieho súdu) pri udalosti v udávanej hodine 05:44 hod. najmä s poukazom na to, že ten istý vozeň už bol poškodený skôr o 04:16 hod. Žalovaný považoval za nepreukázané aj skutkové tvrdenie, že padnutý strom sa nachádzal mimo ochranného pásma zriadeného podľa zákona o dráhach.

21. Žalovaný nesúhlasil ani s ustálením nesporných skutkových tvrdení žalobcu zo strany súdu prvej inštancie. Poukázal na svoje vyjadrenie na pojednávaní zo dňa 24.07.2023, kde namietal vznik jeho zodpovednosti za škodu, samotný vznik škody tak, ako ho uvádzal žalobca, ako aj skutočnosť, že strom spadol z pozemku žalovaného. Nesúhlasil teda s tým, že vznik škody a zodpovednosť za škodu bol nesporný. Skutkové tvrdenia žalobcu o vzniku škody sú podľa neho sporné.

22. Napokon žalovaný v odvolaní trval aj na svojej argumentácii o porušení prevenčnej povinnosti žalobcu podľa § 415 OZ. Vzhľadom na to, že dňa 18.08.2020 bol strom spadnutý na železničnú trať už o 04:16 hod., žalobca o ňom vedel, vedel aj o tom, že konármi stromu došlo ku škode na vozni, napriek tomu, bez ďalších opatrení vykonával jazdy na trati, čím nepredchádzal škode, ktorú náhradu si uplatňuje v tomto konaní. Takýmto konaním ohrozil prevádzku dráhy a bezpečnosť a plynulosť dopravy na dráhe. Žalovaný preto nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o prijatí dostatočných opatrení na zabránenie vzniku škody zo strany žalobcu. Žalovaný mal za to, že žalobca si spôsobil škodu sám na základe toho, že vykonal jazdu na poškodenom vozni aj o 05:44 hod. napriek tomu, že vedel, že tým môže byť spôsobená ďalšia škoda na vozni a môže dôjsť aj k ďalším škodám a ohrozeniu majetku a bezpečnosti osôb.

23. Žalovaný zhrnul, že v spore neboli preukázané predpoklady jeho zodpovednosti za škodu – porušenie jeho právnej povinnosti, jeho zavinenie a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou.

24. Odvolanie proti výroku napadnutého rozsudku o nároku na náhradu trov konania odôvodnil žalovaný tým, že nakoľko sa jedná o závislý výrok od výroku vo veci samej, vzhľadom na nedôvodnosť nároku vo veci samej nemá žalobca ani nárok na náhradu trov konania.

25. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

26. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu boli dostatočne preukázané vyšetrením príslušného orgánu, ktorým sú Železnice Slovenskej republiky (ŽSR), Stredisko bezpečnosti a inšpekcie, závermi ich správy zo zisťovania príčin vzniku ostatnej udalosti č. 30687/2020/ÚS ŽSR-SBI ZV/11073. Podľa žalobcu na uplatnenie náhrady škody nie je nevyhnutná fotodokumentácia a nie je ani povinnosťou žalobcu kontaktovať vlastníka pozemku. V záležitostiach týkajúcich sa ochrany dráhy a povinností vlastníkov pozemkov v obvode dráhy môže byť žalovaný kontaktovaný zo strany Železníc Slovenskej republiky, ktoré sú správcom infraštruktúry.

27. Žalobca zdôraznil, že chyba v písaní žaloby spočívajúca v nesprávnom označení vlaku (Os 6601) a času škodovej udalosti (04:16 hod.) ním bola v konaní pred súdom prvej inštancie už opravená a vysvetlená. Napriek vysvetleniu, že dňa 18.08.2020 došlo k dvom škodovým udalostiam na tej istej motorovej jednotke, ktorá bola o 04:16 hod. súčasťou vlaku Os 6601 (ktorú škodu na nej si žalobca uplatnil v inom súdnom konaní) a o 05:44 hod. súčasťou vlaku Os 6640 (ktorú škodu na nej si uplatňuje v tomto súdnom konaní) žalovaný v odvolaní na to opätovne poukazuje. Zo škodovej udalosti zo dňa 18.08.2020 o 04:16 hod. bol spísaný a v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/82/2022 predložený zápis z komisionálnej prehliadky poškodenej motorizovanej jednotky MJ 95 56 7 813 002-7 zo dňa 20.08.2020, v ktorom sa uvádza, že dôvodom prehliadky bol náraz Os 6601 do konárov stromu zasahujúcich do prierezu TK, pričom došlo k poškodeniu spätných zrkadiel na pravej strane MJ. Zo škodovej udalosti zo dňa 18.08.2020 o 05:44 hod. bol spísaný a v tomto súdnom konaní predložený zápis z komisionálnej prehliadky poškodenej motorizovanej jednotky MJ 95 56 7 813 002-7 zo dňa 20.08.2020, v ktorom sa uvádza, že počas jazdy vlaku Os 6640 došlo k rozbitiu posledného okna v smere jazdy MJ na ľavej strane. Nejedná sa o teda o totožný zápis z komisionálnej prehliadky, ide o dva samostatné zápisy vyhotovené po prehliadkach poškodenej MJ 95 56 7 813 002-7 vykonaných po dvoch navzájom nezávislých poškodeniach. K poškodeniam došlo na tom istom mieste, keďže konáre zo stromu zostali v skorých ranných hodinách na mieste, kde spadli, až pokiaľ ich zamestnanci SMSÚ ŽTS TO Jesenské (zamestnanci ŽSR, nie žalobcu), ktorí boli po ohlášení prekážky na trati zamestnancom žalobcu (rušňovodičom) vyslaní na obhliadku, zároveň neodstránili. Žalobca zdôraznil, že ŽSR sú samostatným subjektom vykonávajúcim funkciu manažéra infraštruktúry, z ktorej vyplýva ich povinnosť organizovať a zabezpečovať prevádzkyschopnosť celoštátnych a regionálnych tratí a organizovať na nich vlakovú dopravu pre všetkých dopravcov.

28. K námietke žalovaného, že žalobca si dostatočne nespĺnil prevenčnú povinnosť predchádzať škodám na majetku, keď už predtým došlo ku škode na MJ, žalobca opätovne poukázal na správu zo zisťovania príčin vzniku ostatnej udalosti č. 30687/2020/ÚS ŽSR-SBI ZV/11073 (tvoriacu súčasť spisu), v ktorej sa uvádza: „Rušňovodič vlaku Os 6640 ZSSK prechádzal úsekou rýchlosťou 31km/h. Bolo preukázané, že čelo vlaku prešlo popri konári zasahujúcom do priečného prierezu bez poškodenia spätných zrkadiel, konár však zachytil tesnenie posledného okna na ľavej strane MJ v smere jazdy vlaku. Vlak pokračoval v ďalšej jazde a prehliadku HKV vykonal rušňovodič v ŽST Lučenec. Poškodenie ohlásil výpravcovi v ŽST Lučenec a prostredníctvom vlakvedúceho aj regionálnemu dispečerovi ZSSK.“ Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že prijal všetky nevyhnutné a možné opatrenia na zabránenie vzniku škody a v žiadnom prípade neporušil prevenčnú povinnosť. Zdôraznil, že vykonáva prepravné služby na základe zmlúv o dopravných službách vo verejnom záujme a nie je oprávnený v obdobných prípadoch jednoducho zrušiť objednané výkony, na ktoré sa navyše spoliehajú cestujúci v príslušnom regióne. Opätovne poukázal na to, že odstraňovanie samotnej prekážky uskutočnili ŽSR, t. z. manažér železničnej infraštruktúry, v ktorého kompetencii je zabezpečenie zjazdnosti železničnej dráhy.

29. Žalobca mal preto za to, že svoj nárok riadne doložil a odôvodnil, vysporiadal sa riadne s faktickou, ako aj právnu argumentáciou, ktoré uviedol v žalobe a v tomto vyjadrení k odvolaniu žalovaného. K vyjadreniu priložil rozhodnutia Okresného súdu Brezno sp. zn. 6Cb/29/2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/20/2022 a Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21C/18/2020, v ktorých príslušné súdy v obdobných právnych veciach rozhodli v prospech žalobcu.

30. Žalovaný v odvolacej replike trval na podanom odvolaní. S názorom žalobcu o dostatočnom preukázaní vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a zavinením žalovaného sa

nestotožnil. Mal za to, že v dnešnej dobe by nemal byť problém vyhotoviť fotodokumentáciu ihneď po vzniku škodu mobilným telefónom s následným kontaktovaním "škodcu", ktorého údaje sú zistiteľné prostredníctvom internetu. Nevyhotovením fotodokumentácie a nekontaktovaním subjektu údajne zodpovedného za škodu vzniká priestor na možné "skreslenie" priebehu škodovej udalosti a jej príčin a vytvára sa priestor spolu s chybnými informáciami od začiatku sporu mať dôvodné pochybnosti o tvrdeniach žalobcu o skutkovom stave. Žalovaný preto trval na tom, že žalobca svoje tvrdenia k skutkovému stavu nepreukázal.

31. Žalovaný naďalej nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že prijal všetky nevyhnutné a možné opatrenia na zabránení vzniku škody. Podľa žalovaného mal žaloba potom, ako sa dozvedel o padnutom strome na železničnej trati o škodovej udalosti, ku ktorej došlo o 04:16 hod. zabezpečiť odstránenie prekážky (konárov stromu) z trate pred ďalšou jazdou na trati a tým zabrániť vzniku ďalšej škody, ku ktorej došlo o 05:44 hod. Žalovaný netvrdí, že žalobca mal zrušiť objednané jazdy, ale tvrdí, že bolo možné zo strany žalobcu pred jazdou zabezpečiť prevádzku dráhy odstránením prekážky na trati a nie po jazde. Z uvedeného dôvodu žalobca porušil prevenčnú povinnosť, konal nezodpovedne a nepredchádzal škode a ohrozil prevádzku dráhy a bezpečnosť a plynulosť dopravy dráhy.

32. Pokiaľ žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal vo svojom vyjadrení k odvolaniu na rozhodnutia súdov, tieto podľa názoru žalovaného s prejednanou vecou nesúvisia, nejedná sa o obdobné prípady. Jediným spoločným znakom týchto rozhodnutí je uplatňovanie náhrady škody, skutkovo však nemožno tieto veci porovnávať.

33. Žalobca odvoláciu dupliku nepodal.

34. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 ods. 1 CSP po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP len v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že odvolanie proti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné odmietnuť a že rozsudok súdu prvej inštancie je v II. a III. výroku vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vzťahujúcim sa k týmto výrokom, na toto v celom rozsahu poukazuje a reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného udáva:

35. Pokiaľ ide o I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý ma povahu procesného rozhodnutia – uznesenia, nakoľko ním bolo rozhodnuté o procesnom návrhu žalobcu – zmene žaloby, voči rozhodnutiu (uzneseniu) o pripustení zmeny žaloby odvolanie v zmysle § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP a contrario prípustné nie je. Preto odvolací súd odvolanie žalovaného proti I. výroku napadnutého rozsudku o pripustení zmeny žaloby odmietol podľa § 386 písm. c) CSP ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

36. Podporne odvolací súd uvádza, že žalovaný neuviedol, ako prípadná vada konania spočívajúca v tom, že súd prvej inštancie nerozhodol o pripustení zmeny žaloby samostatným uznesením na pojednávaní, ktoré nasledovalo bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania, ale až na pojednávaní, na ktorom došlo k verejnemu vyhláseniu rozsudku výrokom rozsudku predchádzajúcim výroku vo veci samej a výroku o nároku na náhradu trov konania a spočívajúca v tom, že samostatné uznesenie teda nebolo osobitne doručované stranám sporu mala vplyv na výsledok konania, na správnosť rozhodnutia vo veci samej. Nemožno teda konštatovať, že by táto prípadná vada predstavovala tak závažné porušenie procesného predpisu, ktoré by dosahovalo intenzitu porušenia práva strany sporu na spravodlivý proces. Nie každé porušenie procesných predpisov je automaticky porušením práva strany sporu na spravodlivý proces. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku, kde sa uvádza: „Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky atď.).“ (Števek, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, strana 1239).

37. K veci samej odvolací súd uvádza nasledovné:

38. Dôkazy predložené žalobcom v konaní (správa zo zisťovania príčin vzniku ostatnej udalosti OU1, ku ktorej došlo počas jazdy vlaku Os 6640 ZSSK medzi ŽST Breznička – Lučenec, v km 1,614, dňa 18.08.2020 o 05:44 hod. č. 30687/2020/ÚS ŽSR-SBI ZV/11073 zo dňa 21.10.2020, zápis z komisionálnej prehliadky ŽKV (železničného koľajového vozidla 95 56 813 002 – 7 zo dňa 20.08.2020, zostava interných PM zákaziek s nákladmi zo dňa 13.11.2020, vyčíslenie nákladov na č. l. 15 spisu, list vlastníctva č. XXXX vedený pre okres Lučenec, obec G., katastrálne územie F.) sú dôkazmi preukazujúcimi predpoklady zodpovednosti žalovaného vlastníka pozemku, z ktorého spadol strom na traťové koľaje a jeho konármi došlo k vzniku škody na motorovej jednotke, t.j. dôkazmi o vzniku škody (o tom kedy, kde a ako ku škode došlo) a o jej výške, o porušení právnej povinnosti vlastníka pozemku vyplývajúcej z § 6 ods. 2 zákona o dráhach udržiavať pozemky a stromy na nich v takom stave, aby neohrozili prevádzku dráhy a jej súčastí, ani neobmedzili bezpečnosť a plynulosť dopravy na dráhe a o príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením tejto právnej povinnosti. V zmysle § 187 ods. 1 a 2 CSP totiž za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je aj listina, resp. odborné vyjadrenie. Dôkazy predložené žalobcom o priebehu škodovej udalosti navyše nevyprodukoval žalobca, ale tretí subjekt na to určený – Železnice Slovenskej republiky. Tieto dôkazy sú rovnocennými dôkazmi ako každý iný dôkaz o priebehu škodovej udalosti, napr. prípadná fotodokumentácia s poukazom na článok 15 ods. 2 CSP, podľa ktorého žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Žalobca si teda v konaní splnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, uplatnil teda riadne procesné prostriedky útoku podľa § 149 CSP, t.j. uviedol skutkové tvrdenia a navrhol vykonanie dôkazov, ktoré v konaní predložil. V zmysle § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Bez ohľadu na to, či žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne zodpovednosti žalovaného za škodu poprel alebo nie, ak chcel spochybníť a vyvrátiť vierohodnosť dôkazov žalobcu preukazujúcich zodpovednosť za škodu, mal ako protistrana ako prostriedok procesnej obrany v zmysle § 149 CSP uplatniť návrhy na vykonanie dôkazov preukazujúcich opak, nesplnenie aspoň niektorého z vyššie uvedených troch kumulatívnych predpokladov zodpovednosti za škodu. Zavinenie vlastníka pozemku ako osoby, ktorá za škodu zodpovedá žalobca nemusí preukazovať, skutočnosť, že škodu nezavinila, je v zmysle § 420 ods. 3 OZ povinná preukázať osoba (aj právnická) zodpovedná za škodu, aby sa tejto zodpovednosti zbavila. Chyby v skutkových tvrdeniach žalobcu v úvode žaloby o čase vzniku škody a v označení vlaku, počas prevádzky ktorého došlo ku vzniku škody na motorovej jednotke (vozni) (odporujúce ďalším skutkovým tvrdeniam uvedeným v ďalšom texte žaloby a nezodpovedajúce dôkazom priloženým k žalobe) boli v konaní náležite žalobcom vysvetlené a napravené.

39. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal, že žalobca mohol škode zabrániť zabezpečením odstránenia prekážky na trati už po predchádzajúcej škodovej udalosti, ktorá nastala o 04:16 hod. a porušením prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ si tak za škodu zodpovedá sám, odvolací súd k tomu uvádza, že zo správy ŽSR zo zisťovania príčin vzniku ostatnej udalosti č. 30687/2020/ÚS ŽSR-SBI ZV/11073 zo dňa 21.10.2020 vyplývajú nielen skutočnosti citované zo správy súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku a žalobcom o. i. vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, t.j. že rušňovodič vlaku OS 6640 išiel len rýchlosťou 31 km/hod. oproti bežne stanovenej rýchlosti pre úsek Breznička - Lučenec 60 km/hod. a nahlásil vznik škody a jej okolnosti (poškodenie) výpravcovi v ŽST Lučenec (ktorý je zamestnancom ŽSR, nakoľko ŽST je súčasťou železničnej infraštruktúry), ale aj to, že zníženou rýchlosťou prechádzal kritickým úsekom preto, že už predtým bola nahlásené rušňovodičmi vlaku Os 6601 poškodenie, ku ktorému došlo o 04:16 hod. Žalobca si teda prostredníctvom svojich zamestnancov splnil svoje povinnosti vrátane informovania zamestnanca ŽSR o konároch na trati, čím vykonal všetky potrebné opatrenia na zabránenie prípadnej ďalšej škody z jeho strany. Ako správne podotkol, jeho zamestnanci nezodpovedajú za stav železničnej infraštruktúry a nie sú ani oprávnení odstraňovať prekážky na trati, odstraňovanie samotnej prekážky uskutočnili neskôr ŽSR, t. z. manažér železničnej infraštruktúry, v ktorého kompetencii je zabezpečenie zjazdnosti železničnej dráhy. Žalobcovi preto nemožno pričítať výlučné zavinenie, či spoluzavinenie na vzniku škody. Zo správy taktiež vyplýva, že v uvedenom úseku boli vykonávané pravidelné prehliadky, kontroly a údržba v zmysle platných predpisov ŽSR, škodová udalosť nevznikla konaním zamestnancov ŽSR, dopravcu ŽSSK (žalobcu) a ani vplyvom ich technických zariadení. Zo strany zamestnancov ŽSR nebolo zistené porušenie právnych predpisov a pravidiel, ani predpisov a noriem ŽSR. Škodová udalosť bola uzavretá na vlastníka pozemku.

40. Na záver k námietke žalovaného, že zo strany žalobcu nedošlo k žiadnemu kontaktovaniu vlastníka pozemku, na ktorom sa mal nachádzať strom, ktorý údajne spôsobil škodu, odvolací súd uvádza, že je pravdou, že pred začatím súdneho konania nebolo preukázané kontaktovanie žalovaného ohľadne škodovej udalosti zo strany žalobcu, v správe ŽSR zo zisťovania príčin vzniku ostatnej udalosti č. 30687/2020/ÚS ŽSR-SBI ZV/11073 zo dňa 21.10.2020 sa však uvádza, že vlastníka pozemku, na ktorom spadnutý strom rástol, bol listom č. 197/2020/TO JE z 11.09.2020 oboznámený so vzniknutou udalosťou a upozornený na skutočnosť, že poškodená strana si po ukončení vyšetrovania môže uplatniť náhradu škody u vlastníka, resp. správcu nehnuteľnosti, z ktorej spadnutý strom ohrozil prevádzku dráhy, ako aj bezpečnosť a plynulosť dopravy na dráhe. Svedčí o tom aj samotný list ŽSR č. 197/2020-TOJE zo dňa 11.09.2020 označený ako „VEC: Oboznámenie so škodovou udalosťou“ adresovaný Slovenskému pozemkovému fondu ako správcovi pozemku vo vlastníctve žalovaného a konajúceho tak v tejto záležitosti v mene žalovaného. Žalovaný sa teda o škodovej udalosti dozvedel už v roku 2020, takmer dva roky pred podaním žaloby, vtedy však okolnosti a priebeh škodovej udalosti, ani svoju zodpovednosť za škodu nenamietal ani u žalobcu, ani u ŽSR.

41. Odvolací súd ako od II. výroku vo veci samej závislý výrok preskúmal aj III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci v zmysle § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal plný úspech vo veci. Preto aj tento výrok odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

42. Odvolací súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznal s poukazom na § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a čl. 17 CSP, nakoľko žalobca mal síce plný úspech aj v odvolacom konaní vzhľadom na nedôvodnosť odvolania žalovaného, avšak z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018, ktorého právna veta znie: „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

43. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).